





NOS CAROLUS,
Dei Gratia, Svecorum,
Gothorum & Vandalorum
Rex, Magnus Princeps Fin-
landiæ, Dux Scaniæ, Ehstoniæ,
Livoniæ, Careliæ, Bremæ, Ver-
dæ, Stettini, Pomeraniæ, Cassu-
biæ & Vandalia, Princeps Rugiæ,
Dominus Ingriæ & Vismariæ,
nec non Comes Palatinus Rheni,
Bavariæ, Juliaci, Cliviæ & Mon-
tium Dux, &c. &c.

Universis ac singulis, quorum ullo modo interest,
inprimis vero Ordinibus inciti regni Poloniæ, &
Magni Ducatus Lithuanæ, cunctæque in illis No-
bilitati, præsentibus hisce literis nostris notum te-
statumque facimus, Nos, cum injustis Regis Poloniæ
armis laceßiti, Poloniam cum exercitu intravimus, ne-
quaquam in animum induxisse, ut huic regno, ejusque
incolis, ullum adferremus damnum. Verum ut laben-
tem

206184

I



tem Poloniam libertatem, quam, bello hoc citra confen-
sam Reipublicæ nobis illato, concussam eque fundamen-
tis suis motam vidimus, erigeremus, antiquasque leges,
ex quarum conservatione vigorem nostrorum cum Re-
publicâ pactorum dependere liquet, pristino restituere-
mus usui ac ritori. Persistimus adhuc in eodem propo-
sito, neque e finibus hujus regni antea discedere consti-
tuimus, quam, sedatis hisce motibus, salutem libertatem-
que Reipublicæ extra discrimen positam, nostramque si-
mul incolumitatem in tuto collocatam videamus. Hanc
nostram intentionem ab initio ingressus nostri candidè
significavimus, ingenti fiducia, illam tanto promptius as-
sensum reperturam, quanto justiore ac Reipublicæ ma-
gis necessariam ac salutarem æquissimus quisque eam ju-
dicaret; verum præter opinionem experti sumus non
tantum non debitis studiis hanc propensionem nostram
esse acceptam, verum etiam eam Reipubl. partem, quæ
Lublino nuper congregata fuerat, cum finem propositi
nostri intueri, vetera fœdera renovare, consiliaque pro-
spiciendi cum suæ, tum nostræ securitati, capere debe-
ret, specie defensionis inductam & illusam, non minus in-
festa quævis contra nos decrevisse, quam suis ipsius legi-
bus ultimum sancivisse exitium. Quo pacto omnis qui-
dem ratio pacandæ Reipublicæ abrupta videri poterit.
Et quanquam nos contra Rempublicam, quæ per nu-
pera Comitibus injustissimo bello illigari se passa est, jure
nostro uti possimus, cumque grandi illius pernicie ac
damno eidem repræsentare ea mala, quæ inimicis per-
versisque consiliis suis promeruerat: attamen cum No-
bis satis constat, non paucos cives, qui hoc contagio il-
læsi, proque patriæ libertate longe melius animati, nihil
ardentioribus votis expetunt, quam patriæ tranquillita-
tem

tem, juriumque suorum integritatem ac restitutionem, ad
hæc tuenda certam contraxisse societatem, inque eum fi-
nem manus invicem conjunxisse; Nos quoque sicut non
dubitamus, quin iidem hisce malis iusta remedia sint alla-
turi, eamque adinventuri viam, qua utrique regno tran-
quillitas securitasque iusta acquiratur; Ita eorum insitito
libenter acquiescere volumus, propositionesque, quas ex-
hibuerint, si paci redintegrandæ inveniantur idoneæ, am-
plecti. Quapropter iisdem civibus jam congregatis, aut
in eum finem posthac congregandis, amicitiam nostram
conservamus integram & illibatam, eorumque bonis ac
personis omnimodam promittimus securitatem, parati il-
lis opem ac tutelam nostram quovis modo præstare: quos
verò in transversum abreptos intellexerimus, non præ-
sentibus Reipubl. periculis commoveri, nec cum cæteris
ad vindicandam libertatem convenire, eos omnes pro ho-
stibus nostris reputabimus, jusque illud, quod natura &
ratio belli dicitur, contra eosdem eorumque fortunas ubi-
que, & omni rigore, exercebimus. Hæc verò præmo-
nere volumus, ut, quicquid incommodi ipsis eorumque
bonis contigerit, non nobis amica omnia offerentibus, sed
sibimet ipsis benevolentiam tantam aspernantibus, acce-
ptum referant. In quorum omnium fidem hæc literas,
manu nostra subscriptas, sigillo quoque nostro muniri
jussimus. Dab. in castris Nostris ad Thorunium die 26.
Augusti 1703.

CAROLUS.

(L.S.)

Augusti 1707.
 Iussimus. Dab. in castra Nohis ad Jhorum m. 10.
 manu nostra scriptis. sigillo regio n. 10. 1707.
 prout referat. In quorum omnium actibus hactenus
 fuerit ipsi benevolentiam, cunctis aspectibus, ac
 bonis consuevit, non nobis antea omnia ostendit, sed
 bene voluit, ut, quicquid in se contine-
 re voluit, & omni rigore, exerceamus. Itaque
 tunc belli dicitur, contra eosdem, eorumque
 filios nostris reprobamus, inque illud, quod hanc &
 ad vindicandam libertatem, esse, eos omnes pro ho-
 stibus & rebelibus periculis, commoveri, nec cum ceteris
 vero in transversum ab ipso intelleximus, non puz-
 lis operam ac meliorem nostram quovis modo prestare: quos
 personis omnimodam promissionem securitatem, parati-
 conservamus integram & liberram, contraque homines ac
 in omni hanc hostiam conservamus, antequam hostiam
 plebs. Quapropter usque civibus iam contentis, ant-
 libenter accitescere volumus, propositionesque duas ex-
 peditas fecimusque iuxta adcurat; Ita eorum iustitiam
 tunc, ut, uti advenit, iam, quae nunc regio tran-
 dubitans, quae iuxta hanc hanc iuxta hanc hanc hanc
 nam manus invicem conjungit; Nos quoque sic non
 tem, iustitiam nostram integram ac restitueret, ad

CAROLUS

(L.S.)

dam
 veris
 bis satis
 laci, pro
 ardentior



Biblioteka Jagiellońska



stdr/0025545